

De Twaalf Stappen

Te verkrijgen bij:

ALGEMEEN DIENSTBUREAU (ADB)

Grote Steenweg 149

2600 Berchem-Antwerpen

Tel.: 03 239 14 15

Website: www.aavlaanderen.org

D/2018/4324/09

V.U. G. Jordens

ondervoorzitter vzw Aldinea-Bel

p.a. Grote Steenweg 149

2600 Berchem-Antwerpen

Aangepaste uitgave 2018

Omschrijving van AA

“Anonieme Alcoholisten” is een gemeenschap van mannen en vrouwen die hun ervaring, kracht en hoop met elkaar delen om hun gemeenschappelijk probleem op te lossen en anderen te helpen bij het herstel van hun alcoholisme.

Het enige vereiste voor lidmaatschap is een verlangen op te houden met drinken. Er zijn geen geldelijke verplichtingen voor het AA-lidmaatschap; wij voorzien in onze behoeften door eigen bijdragen.

AA is niet gebonden aan enige sekte, genootschap, politieke partij, organisatie of instelling; wenst zich niet te mengen in enig geschil; steunt of bestrijdt geen enkel doel.

Ons hoofddoel is nuchter blijven en andere alcoholisten helpen nuchterheid te bereiken.

(Uit “Grapevine” met toelating)

Copyright: AA Grapevine, Inc.

Verantwoording

Deze beknopte interpretatie van de Twaalf Stappen werd samengesteld door Dr. Henk Krauweel nadat hij in 1948 als directeur van het Amsterdams Medisch Consultatiebureau voor Alcoholisme een reis ondernam naar de Verenigde Staten en er mede-oprichter Bill W. ontmoette.

Het Nederlands taalgebied kon toen nog niet beschikken over een officiële vertaling van de “Twaalf Stappen en Twaalf Tradities”.

Deze interpretatie wil geenszins deze originele publicatie vervangen en iedereen wordt aangeraden er ook kennis van te nemen.

NOOT:

In deze tekst wordt de alcoholist gemakshalve aangeduid met ‘hij’. Het spreekt vanzelf dat ‘hij’ of ‘zij’ bedoeld wordt.

EERSTE STAP

Wij hebben toegegeven dat wij machteloos stonden tegenover alcohol, dat ons leven stuurloos was geworden.

Dat is voor mensen die door hun voortdurend drinken bewijzen dat de drank hen te pakken heeft, ongetwijfeld een zware stap. Zij moeten erkennen hun leven fout te hebben georganiseerd; zij moeten toegeven dat het niet goed gaat, omdat men het verkeerd aanlegt. Dit is de bekentenis van schuld en zoiets is erg moeilijk voor iemand die een gesprek over drinken uit de weg pleegt te gaan, omdat dit het gevoel van eigenwaarde aantast. Desnoods wil men de 'drankzucht' nog wel toegeven tegenover zichzelf. Maar tegenover een ander?

Wanneer men echter ontdekt dat de tekortkomingen het gevolg zijn van een ziekte waaraan men lijdt, kan het gemakkelijker vallen. Een zieke erkent tegenover een huisarts toch ook de symptomen van zijn of haar kwaal?

De erkenning machteloos te staan tegenover de drank stelt een mens voor een beslissing. Er kan dan nog slechts uit twee wegen gekozen worden: de weg van het herstel of die van de drank.

Wij ontveinzen ons niet, dat deze keuzemogelijkheid de Stap nog moeilijker maakt. Iemand die aan de alcohol verslaafd is, hunkert er vaak naar te leven zonder drank, maar vreest anderzijds het moment waarop er niet meer over drank kan worden beschikt. Wij van AA kennen die hunkering en die vrees. En wij weten dat iedere keer als er een nieuweling bij ons komt en welbewust – dus vrijwillig – deze Stap doet, hij of zij een beslissende keuze kan hebben gemaakt.

Want een groot aantal is vanaf dat moment nuchter gebleven. Velen zelfs zonder ontwenningsskuur in een kliniek, zonder gebruik van geneesmiddelen.

Natuurlijk hebben wij hen graag geholpen. Zij begonnen in deze kring als mensen die in de

maatschappij weer moesten leren lopen. Zonder krukken en zonder stok. En zij liepen meestal meteen, omdat zij inzagen en openlijk uitspraken, telkens te struikelen uit onmacht.

Ons van AA is het een voorrecht en vreugde een medepatiënt over de allereerste en grote moeilijkheden op de weg naar volledig herstel heen te helpen. Wij kunnen het echter alleen dan, als een hulpzoekende erkent dat het onmogelijk is gebleken om het op eigen houtje te doen. En die erkenning gaat buiten AA niemand aan, want niemand van ons is er trots op alcoholist of alcoholiste te zijn én dus te blijven. Dat is als een handicap in ons leven, zoals anderen de handicap met zich meedragen lichamelijk invalide te zijn.

Wie in AA herstel zoekt, leert deze handicap dragen zonder gebukt te gaan onder de gevolgen. Daarom is de Eerste Stap van ontzaglijk grote betekenis en onmisbaar. Wie die Stap wil doen, moge weten dat wij van AA niet preken, niet verwijten en niet reclasseren.

TWEEDE STAP

Wij zijn gaan geloven dat een Macht groter dan wijzelf ons weer geestelijk gezond kon maken.

...

...

Ik ben verantwoordelijk...

Wanneer wie dan ook,
waar ook ter wereld,
zijn hand uitsteekt om hulp,
wil ik dat de hand van AA er altijd zal zijn.
En daarvoor ben ik verantwoordelijk.

Dit is ADC-goedgekeurde AA-literatuur.